

Lieutenant Thierry de la Perriere

Mortigny, Richemulot

Amordi 3, Sextus - 1636

Generalguvernør Marcel Guignol d'Omentlieu

Arbejdet med at opmåle hovedvejen langs Musarde Floden mellem Pont-a-Museau og Mortigny er vel overstået. En stenhugger i St. Ronges har fået stillet til opgave at fremstille milesten med Kongens monogram, der kan opstilles langs vejen.

I henhold til mine instrukser vil jeg herefter påbegynde en kortlægning af Mortigny og de nærmeste omgivelser, således at provinsens ydergrænser kan fastlægges.

I forbindelse med arbejdet er jeg blevet opmærksom på en usædvanlig sag, der akut påkræver sig en nærmere undersøgelse. Vedlagt er en rapport over sagen. Jeg anmoder om øjeblikkelig assistance.

Deres trofaste,

Thierry de la Perriere

Lieutenant Thierry de la Perriere

Mortigny, Richemulot

Amordi 3. Sextus - 1636

Kronologisk redegørelse

Terdi 11. Quartus - 1636

Under opmåling af landevejen mod Mortigny, ser vi en gruppe krager, der kredser over en eng. I udkanten af engen finder vi liget af en ung mand i en grøft. Mandens tøj er beskidt og revet, og liget er allerede mærket af krager og andre ådselædere. Mandens ene sko mangler - foden er ilde tilredt af rifter og sår. Mandens strube er flået op - det ser ud som om, at det er et rovdyr, der har bidt hans halspulsåre over. På begge hånder og ankler er der spor efter lænker. Der er kun ganske lidt blod på hans tøj. Vi gætter på, han har ligget ved kanten af engen i et par dage. Liget placerer vi på en bære, som vi kører til Richemulot. Han bliver identificeret som Jean Pastier, 19 år, nygift bogholder. Ingen ved hvad han har lavet i skoven, han har været forsvundet i otte dage. Udover mig selv er enken, Chantelle Pastier, den eneste der kommer til begravelsen.

De lokale vægtere er ikke interesseret i sagen. Der er ingen, der gider betale dem for at de efterforske sagen. Det lader til, det ikke er spor unormalt, at folk forsvinder - den sidste måned er syv andre personer forsvundet sporløst.

Guerdi 5. Quintus - 1636

Efter en uge med næste uafbrudt regn vil vi genoptage arbejdet. I stedet ender mændene med at bruge flere dage på at hjælpe til på kirkegården og med at trække våd i floden. En mil nord for Mortigny ved bredden til Musarde floden - hvor den slår et sving, og der er et større sumpet område - finder vi på den anden dags målearbejde næsten et dusin lig. Vi har undersøgt bredden længere ned af floden samt trukket våd flere steder - vi har i alt fundet nitten lig.

Alle ligene er nøgne, og flere af ligene er langt fremskredne i deres forrådnelse. Det er ikke muligt at fastslå dødsårsag for alle, men flere af ligene har sår på halsen, der har forårsaget forblødning gennem halspulsåren. Enkelte er blevet barberet skallede, og på de mindst fordærvede lig finder vi spor efter hånd og ankellænker.

Det er ikke muligt, at finde ud af hvor ligene kommer fra, men jeg formoder, at ligene er blevet skyllet med floden. Det er kun muligt at identificere fjorten af de døde, mens de resterende fem er blevet begravet i en fællesgrav. De identificerede er alle forsvundet fra Mortigny og de

omkringliggende landsbyer inden for de sidste måneder.

Veldi 2. Sextus - 1636

Vores arbejde med at kortlægge oplandet til Mortigny er forsat besværliggjort af det dårlige vejr. I stedet vil jeg søge at komme nærmere sandheden, om det uhyrer der hjemsøger Mortigny. I de seneste uger har jeg registreret en række besynderlige uheld - der i omfang langt overstiger, hvad vi måtte forvente at opleve.

Følgende er hændt siden vi fandt ligene i Musarde floden.

To gadekøtere overfaldt tre af mine soldater - Caporal Jerome Hagueneau, Andoche Mercier og Marie Moling - en aften, de var på vej hjem fra byen.

Vores hus er hjemsøgt af flere hundrede rotter - hele spisekammeret måtte ryddes - og uanset hvor mange fælder vi sætter op, fortsætter rotterne med at komme.

Fem mænd - Caporal Chef Jean Godard, Joseph Jaubert, Andoche Mercier, Jacques Tissier og Jean Varrennes - har på skift været syge med feber, og har haft de samme mareridt om en blodindsmurt succubus.

Jeg er blevet afvist fra flere af byens spisesteder, og har den sidste uge spist sammen med mine mænd.

To mænd prøvede at sætte ild til vognen med vores landmålerudstyr. Vagterne fik dem stoppet, og de blev forhørt. Under forhøret - af Joseph Barbaton og Jean Besard - virkede begge mænd forvirret, og påstod de ikke kunne huske hvorfor de ville ødelægge vognen. Jeg idømte dem femten stokkeslag hver - Adjudant Pierre Beher eksekverede straffen ved middag den følgende dag, hvorefter vi løslod de to mænd.

Under vores seneste tur ind i landet for at kortlægge landsbyerne og bondevejene overnattede vi i en lade i landsbyen Brioude. Her blev vagterne angrebet af et uhyrer. Soldat Mathieu Soullignac fik svære kvæstelser, og er forsat på infirmeriet. Caporal Jeanne Jaubert blev ført bort af uhyret, og blev først fundet et par timer efter daggry i en nærliggende lund - halspulsåren var bidt over. Ellers var der ingen spor på kamp. Hun lå fredsfyldt som en sovende engel da vi fandt hende. Med situationens alvor på sinde anmoder jeg om øjeblikkelig assistance.

Vi forventer ingen assistance fra de lokale myndigheder og forsætter vores arbejde. I det omfang det er muligt, vil vi forsøge at komme nærmere på en opklaring af sagen.

Må Theus sende sin vrede til det uhyrer, der står bag de grufulde mord.